

Lesarabræv

Svar til Richard Mikkelsen

i indlæg i Dimmalætting og Sosialurin 29. nov. 1994

Jeg er enig med Dem i, at såfremt aktørerne i debatten om Færøernes problemer er samfundsfolkere, økonomer og andet godtfolk, må man kunne forventte et vis mindstemål af indsigt, saglighed og iagttagelse af kendsgerninger.

ovni.

Ifølg Birgir Danielsen fik også alle de færøske deltagere i beslutningsprocessen denne besked skåret ud i pap i begyndelsen af oktober 1992.

Alligevel blev dette synspunkt afvist af hele den »færøske elite« i forbindelse med aktieombytningen i mars 1993.

Jeg henviser igen til den artikel på færøsk, som jeg har bedt avisen om at trykke i morgen. Ved at læse denne artikel igennem vil De kunne forstå, at de – uanset Deres tidligere præstationer og dømmekraft i øvrigt – må komme grueligt galt af sted som beslutningstager, hvis De a priori forudsætter, den »færøske elite« består af lutter seriøse personer med normal dømmekraft, normal sandfærdighed, normal dygtighed og normal ufærlighed.

Færøerne er nemlig ikke gået rabundus af det bare ingenting!

De kan derfor ikke komme uden om, at De i samarbejde med og i tillid til den »færøske elite« gjorde Dem medskyldig i en meget grov fejlbedømmelse i forbindelse med aktieombytningen i marts 1993. Tabet af troværdighed er velfortjent. Der fandtes ingen gyldig grund at forhaste sig med nogen aktieombytning i 1993. Den »færøske elite« kan være meget tilfreds med Dem – den fik en meget bekvem syndebug til at aflede opmærksomhed.

3. Føroya Fiskavirkning

Som tidligere nævnt: Færøerne er ikke gået rabundus af det bare ingenting. Som

beslutningstager vedrørende finansiering af fiskeindustrien kommer man også galt afsted, hvis man a priori går ud fra, at den færøske elite »ved, hvad det drejer sig om«. F.eks. kunne uroen omkring Royal Greenlands planlagte aktiviteter på Færøerne være et vink om, at hovedfaktoren til succes udenfor fiskeindustrien ikke nødvendigvis har at gøre med finansiering. Færøernes største »mangelvare« kunne måske være andet end penge.

De kan heller bortforklare, at De i samarbejde med og i tillid til den »færøske elite« har gjort Dem medskyldig i en meget grov fejlbedømmelse i forbindelse med den første sanering af fiskeindustrien.

Allerede ½ år efter den første sanering kunne undertegnede med sikkerhed konstatere, at saneringen langt fra var tilstrækkelig. Først nu erkender ledelsen i Føroya Fiskavirkning dette. Fejlbedømmelsen er ikke at komme uden om, og tab af troværdighed er naturligvis igen velfortjent. Den »færøske elite« får igen en bekvem syndebug til at aflede opmærksomhed.

4. Hvad jeg ikke udtalte til Berlingske Tidende den 24. november

De beskylder mig for at være »nærmest uansvarlig« i mine udtalelser til Berlingske Tidende om den færøske fiskeindustri den 24. november.

At den færøske fiskeindustri er »konkurstruet«, er ikke mine ord. De er en journalistisk omskrivning af andre udtalelser fra undertegnede, samt udtalelser af Bjarki Mohr til Berlingske Tidende den 22. november. Heri siger Bjarki Mohr: »Det er gået langt værre, end vi regnede med. Hvis vi ikke får en ordning, så bliver det vanskeligt at overleve.« Beskyldningen om uansvarlighed bør De rette mod Bjarki Mohr.

Samtidig skal jeg gøre opmærksom på, at den pågældende journalist fra Berlingske Tidende ønskede at

tale med undertegnede som økonomisk kommentator, og ikke som tilknyttet nogen institution. Dette tog jeg i tillid til efterretning.

Det er ukorrekt, når De omtaler mig som færøsk embedsmand. Jeg har aldrig haft status som færøsk embedsmand. Jeg har gennem en årrække som økonomisk kommentator og forfatter kunnet give fuldstændig korrekte forudsigelser om Færøernes situation på en række punkter (jfr. artiklen i morgen). Et land gået rabundus, ville naturligvis ikke kunne have en sådan embedsmand.

5. Hvad jeg iøvrigt udtalte til Berlingske Tidende

Mine udtalelser om fiskeindustrien til Berlingske Tidende gik bl.a. ud på, at forskellige forhold i køberlandene havde ændret sig drastisk i de senere år.

Dels er der tale om EF's landbrugsreform fra 1992, der isoleret set, og alt andet lige, vil trykke fiskepriserne i EU i de kommende år.

Dels er der tale om supermarkederne og deres indkøbsforeninger i de industrialiserede lande, som nu næsten fuldstændig sidder på detailmarkedet og på alle markedsinformationer i vores køberlande.

Der er siden 80'erne tale om øget variabilitet og usikkerhed mht. færøsk fiskeri.

Dels er Færøernes markedsadgang til EU et problem.

Min vurdering var, at den færøske fiskeindustri ikke havde nogen fremtid med mange arbejdspladser, hvis den ikke straks formulerede og valgte en klar strategi med grundlag i overfor nævnte forhold. Jeg vurderede en sådan strategi som mere afgørende for fiskeindustriens fremtid end det akutte finansieringsproblem. Blev en sådan strategi omhyggeligt valgt og implementeret, vurderede jeg, at den færøske fiskeindustri havde en fremtid.

Selv foreslog jeg den strategi, at det færøske fiskeri-

erhverv snarest muligt gør sig kvalificeret til at blive en værdig leverandør til de bedste supermarkeder i USA, Europa og muligvis Japan på et bredt felt af »seafood« varer. Dette måtte indebære omstilling til mere færdigarbejdede varer, løbende produktudvikling, og varer med øget »kundskabsindhold«. Dette vil være helt umuligt at gøre uden adgang til al markedsinformation. Denne markedsinformation kan kun fås fra kærerne selv. Denne omstilling er heller ikke mulig, uden at en helt anden vægt lægges på spørgsmålet om kvalitet.

En sådan omstilling i den færøske fiskeindustri ville betyde kolossale omlægninger i forhold til nu. Den ville betyde helt andre tildelsforhold til aftagerne (kærerne og deres indkøbsforeninger) og til underle-

verandørerne. Disse omlægninger er så kolossale, at de ikke gøres fra den ene dag til den anden. Skal omlægningen have en mulighed, må man begynde nu. Man burde have været begyndt for længe siden. Men der er intet tegn på, at man vil begynde. Mit forslag til strategi opfattes som »sort tale« af den færøske elite. Man kan derfor have sine tvivl, om mine landsmænd kan klare den nødvendige omstilling.

Dette udtalte jeg til Berlingske Tidende. Redaktionen af Berlingske Tidende ikke mit problem. Jeg håber, at De nu kan indse, at Deres beskyldning om uansvarlighed intet har med virkeligheden at gøre.

Tórshavn, 8. december 1994

Ólavur Christiansen.

Havi góð
SEYÐBOND
Petur Jacob Poulsen, Tlf. 71793

ARBEIÐI

Sókt verður eftir fólki at vaska 13 tímar um vikuna. Nærri upplýsingar eru at fáa á tlf. 17177.

FØROYA HANDILSSKÚLI

Barnajól

Hvat ger GÍ í Havn?

Ítróttafeløgini eru í hesum tíðum í trongum skóm og serliga vetrarítróttageininarnar.

Feløgini royna at skipa fyri ymiskum tiltøkum, so tey kunnu svara hvørjum sítt.

Í Havn og aðrastaðni í Føroyum skipa feløgini fyri bingo, dansi og øðrum tiltøkum, so tey kunnu svara hvørjum sítt, men smábýtt er, tí feløgini troysta somu grunnar.

Vit sóu nú ein dagin á eini plakati, at Gøtu Ítróttarfelag skipaði fyrri Europa cup dansi í Havn.

Her hetta ikki frekleiki, tá ið hann er størstur? GÍ er heimahoyrandi í Eysturoynni, og tað er har GÍ skal skipa fyri sínum Europa cup dansi. GÍ kemur til Havnar í jólamánaðinum at skipa fyri Europa cup dansi í kapping við felagsskapir í

Havn.

Hvat hevði GÍ sagt, um HB ella KÍ skipaðu fyrri tiltaki í Gøtu?

Fjølmiðlarnir bóru tíðindini í summar, at GÍ fekk eina millión krónur burtur úr Europa cup luttøkuni. Felagið kundi gjalda allan fjórbóltslavin.

Men tað er um menniskju, sum ongantið fáa nóg mikið.

Vónandi fer ungdomurin í

Havn leygarkvøldið at sláa fast, so GÍ eina ferð með alla fær at vita, at GÍ er heimahoyrandi í Eysturoynni og ikki í Suðurstreymoy.

Nakað annað er við Oyggjaleikanevndini ella einum serbandandi, sum roynir at útvega pening. Hesir felagsskapir umboða allar Føroyar.

Ítróttarleiðari